

РЕШЕНИЕ

Номер 1448

17.11.2020 г.

Град Варна

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Варна

III състав

На 21.10.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Светлана Т. Кирякова
Членове: Цветелина Г. Хекимова
Ивелина Д. Чавдарова

Секретар: Нели П. Катрикова Добрева

като разгледа докладваното от Светлана Т. Кирякова Въззивно гражданско дело № 20203100502285 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по постъпила въззивна жалба с вх. № 32420 от 29.05.2020г. на „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД ЕИК 121718407, действащо чрез пълномощника адв.П.П.-Д., срещу Решение № 1833 от 13.04.2020г., постановено по гр.д. № 14950/2019г. по описа на ВРС, 33-ти състав, с което „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД ЕИК 121718407 Е ОСЪДЕНО да заплати на Я. Р. К. ЕГН ***** сумата в размер на 14 326,52 лв., представляваща дължимо застрахователно обезщетение за причинени щети на товарен автомобил Фолксваген Туарег с регистрационен номер *****, бял цвят, рама WVGZZZ7PZFD022268, изразяващи се в следните увредени и липсващи детайли: 1/ предна броня - липсва; 2/ решетка на предна броня средна - липсва; 3/ решетка на предна броня дясна - липсва; 4/ решетка на предна броня лява - липсва; 5/ фар ляв - липсва; 6/ фар десен - липсва; 7/ рамка радиатор — за подмяна; 8/ дифузър на радиатор горен - за подмяна; 9/ водач на десен фар — за подмяна; 10/ преден десен калник-лек степен на деформация, за боядисване; 11/ вежда рvc преден десен калник - липсва; 12/ преден ляв калник - лек степен на деформация, за боядисване; 13/ вежда рvc преден ляв калник - за подмяна; 14/ решетка декоративна -липсва; 15/ емблема на предна решетка - липсва; 16/ датчик парктроник преден -липсва; 17/ уплътнения на преден капак - за подмяна, настъпили на 27.04.2019г. в гр.Варна, гр.Варна, ж.к. Чайка, пред блок 32, покрити по Договор за комбинирана застрахователна полица №440118031032064 за застраховка „Каско +", с покрит риск: „Пълно каско", със срок валидност от 00.00 ч. на 08.06.2018г. до 23.59ч. на 07.06.2019г., ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба в съд -19.09.2019г. до окончателното плащане на задължението.

Въззивникът в подадената от него жалба, излага оплаквания за неправилност на постановеното решение, с което е уважен предявения иск. Оспорва се извода на съда, че е налице покрит риск, вредите от който подлежат на обезщетяване по силата на сключения договор. Позицията се базира на текста на т.2.2.3, раздел II от ОУ на договора и чл.343 от КЗ, като настоява, че ищецът се е съгласил, че застрахователната закрила по договора няма да бъде предоставена по отношение на частични щети, причинени вследствие на откраднати и липсващи агрегати, възли и детайли. Моли се за отмяна на първоинстанционния акт в обжалваната част, евентуално за намаляване размера на присъдената сума и присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

В срока за отговор по чл. 263, ал. 1 от ГПК на депозираната въззивна жалба от въззиваемата страна е постъпил отговор, с който се оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че решението е правилно и следва да бъде потвърдено. Настоява се за присъждане на разноски.

Страните не се направили доказателствени искания.

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД като взе предвид направените оплаквания с жалбата, изложените доводи и съображения на страните, както и събраните по делото доказателства намира за установено следното:

Въззивната жалба е редовна по смисъла на чл. 267, ал. 1 ГПК, подадена е в срок от надлежна страна срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, поради което е допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Правомощията на въззивния съд съобразно разпоредбата на чл. 269 ГПК са: да се произнесе служебно по валидността и допустимостта на обжалваното в цялост първоинстанционно решение, а по останалите въпроси – ограничително от посоченото в жалбата по отношение на пороците, водещи до неправилност на решението.

Постановеното решение е издадено от надлежен съдебен състав, в рамките на предоставената му правораздавателна власт и компетентност, поради което е валидно.

Предмет на производството е осъдителен иск с правно основание чл.386, във вр.чл.405, ал.1 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД, предявени от Я. Р. К. срещу “ДЗИ – ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ” ЕАД гр. София, за присъждане на сумата 14 326.52 лева, претендирана като дължимо обезщетение по договор за застраховка „Каско+” по застрахователна полица № 440118031032064/04.06.2018г., за причинени вреди на товарен автомобил марка „Фолксваген Туарег” с ДК № *****, поради настъпило на 26.04.2019г. застрахователно събитие – кражба и увреда на следните части : 1/ предна броня - липсва; 2/ решетка на предна броня средна - липсва; 3/ решетка на предна броня дясна - липсва; 4/ решетка на предна броня лява - липсва; 5/ фар ляв - липсва; 6/ фар десен - липсва; 7/ рамка радиатор — за подмяна; 8/ дифузьор на радиатор горен - за подмяна; 9/ водач на десен фар

— за подмяна; 10/ преден десен калник-лек степен на деформация, за боядисване; 11/ вежда рvc преден десен калник - липсва; 12/ преден ляв калник - лек степен на деформация, за боядисване; 13/ вежда рvc преден ляв калник - за подмяна; 14/ решетка декоративна -липсва; 15/ емблема на предна решетка - липсва; 16/ датчик парктроник преден -липсва; 17/ уплътнения на преден капак - за подмяна, ведно със законната лихва върху главницата.

Ищецът твърди в исковата молба, че между страните е сключен договор за застраховка „Каско+” със застрахователна полица № 440118031032064/04.06.2018г., за товарен автомобил Фолксваген Туарег с регистрационен номер *****, бял цвят, рама WVGZZZ7PZFD022268, със срок на действие от 00.00 часа на 08.06.2018г. до 24.00 часа на 07.06.2019г., и покрити рискове по клауза „Пълно Каско”.

На 26.04.2019г. ищецът паркира автомобила пред жилищният блок, в който живее на адрес в *. На следващата сутрин установява, че неизвестно лице е извършило кражба на предна броня с регистрационна табела, радиаторна решетка и халогени, както и предните два фара на автомобила. Веднага уведомява органите на Второ РУ гр.Варна и застрахователя. Образованото ДП №499/2019г. по описа на Второ РУ гр.Варна е спряно поради неразкриване на извършителя на престъплението. Представител на застрахователното дружество извършва оглед на място, направил е и снимки и изготвя протокол за оглед относно щета 44010311903137, ведно с Опис заключение. Издадено е възлагателно писмо за ремонт на повредените части и детайли. Отказано е заплащане на обезщетение за липсващите детайли. Твърди се, че е извършен ремонт на автомобила, за който ищецът заплаща сумата от 14 326.52 лева. Ищецът оспорва мотивите на застрахователя, въз основа на които е направен отказ от обезщетяване, като сочи, че случаите, при които застрахователят не предоставя застрахователно покритие са изрично изброени в т. 9 от Раздел I: „Общи изключения” и доколкото „отнемането на отделни възли и детайли” не е изрично посочено в тези изключения, то следва да се приеме, че същото представлява покрит риск по смисъла на ОУ. Соци, че систематичното място на т. 2.2.3 е в раздел II, т. 2.2., където са уредени покритите рискове при „Кражба и грабеж” на цялото МПС. Уредената в т.2.2.3 хипотеза, е изключение от покритите рискове при „кражба и грабеж на цялото МПС”, тъй като т. 2.2.3, изрично е посочено, че по „тази клауза не се покриват частични щети, следствие на откраднати и липсващи агрегати, възли и детайли”. Според ищеца анализът на посочената клауза води до извода, че с нея е уговорен изключен риск за покриване на липси на отделни части при кражбата им от МПС, като изключението в т. 2.2.3 от т. 2.2, раздел I от ОУ разглежда заплащането на обезщетение в случаите, при които е налице кражба на цялото МПС, след което то е открито и върнато на собственика с увреждания или липси. Ищецът се позовава и на разпоредбата на Раздел II, т. 2.1.5. от ОУ, съгласно която застрахователят покрива щети при „злоумишлени действия на трети лица - причинени повреди на МПС от трети лица чрез механично въздействие”, като сочи, че в скоби са изброени примерни противоправни действия на трети лица, без обаче изброяването да е изчерпателно и доколкото с постановлението за спиране на ДП е прието извършването на престъпление.

Ответникът оспорва иска като се позовава на хипотезата на т. 2.2.3., раздел II: Каско от Общите условия, в съгласие, с която не се покриват частични щети вследствие на откраднати и липсващи агрегати, възли и детайли. Твърди се, че това дава право на застрахователя да изключи от застрахователното покритие всички липсващи части и детайли по автомобила, описани в опис-заключение по щета №44010311903137, като за описаните за подмяна и боядисване, от ответника застраховател е било заплатено възнаграждение на автосервиз „Автотрейд“ ООД, в размер на 3 582.92 лв. Твърди се, че застрахования т.автомобил не бил стопанисван с грижата на добър стопанин, паркиран бил на необезопасено място, вследствие на което е настъпила кражбата на описаните детайли и повредата по останалите такива. Изтъква се, че този вид неизпълнение на задължението, вменено на застрахования собственик, съгласно текста на т. 10.1., раздел I от Общите условия е самостоятелно основание, освобождаващо застрахователя от задължението да заплати застрахователно обезщетение, съгласно текста на т. 10.8., раздел I от Общите условия, да откаже изплащането на застрахователно обезщетение.

Съставът на въззивния съд намира, че сочената от ищеца в исковата молба фактическа обстановка, която не се оспорва от ответника и е възприетата от районния съд, е в съответствие със събраните в хода на производството доказателства и препраща към мотивите на първоинстанционното решение в тази част, на основание чл. 272 от ГПК.

В допълнение, за да се произнесе по конкретните оплаквания в жалбата съгласно правомощията си по чл. 269 от ГПК, въззивният съд съобрази следното:

Безспорно е установено по делото, че на 27.04.2019г., в периода на действие на сключения между страните договор за застраховка „Каско +“, с покрити рискове по клауза „Пълно Каско“, по застрахователна полица № 440118031032064/04.06.2018г., процесният автомобил е открит от собственика си без предна броня, радиаторна решетка и халогени, както и без предните два фара на автомобила.

Видно от прието по делото постановление на РП Варна, образуваното въз основа на данните за произшествието ДП № 499/19 по описа на Второ РУ Варна, е спряно поради неразкриване на извършителя. Видно от мотивите на същото иззетите от автомобила дактилоскопски следи не са на собственика му.

От неопроверганите от ответника, сега възбиваем, показания на изслушания пред исковия съд свидетел, воден от ищцовата страна, се установява, че автомобилът е бил паркиран на място, където обичайно е извършвано това от неговия собственик – в осветената част на паркинг пред жилищния блок, в който живее заедно със семейството си.

Установява се, че при извършения от застрахователя оглед на процесния автомобил са констатирани повредени и липсващи части, подробно описани с опис-заключение. Не се спори, че за описаните за подмяна и боядисване, застрахователят е заплатил възнаграждение

на автосервиз „Автотрейд“ ООД сума в размер на 3 582.92 лева, както и, че за липсващите елементи е направен отказ от заплащане. Същият е неоснователен.

Така възражението на ответното дружество за неизпълнение от страна на застрахователя на задължението по т.10.1 от Раздел I от Общите условия като основание за отказ от изплащане на застрахователно обезщетение на осн. т.10.8 от същия раздел, остава недоказано. Собственикът е положил необходимата грижа на добрия стопанин като е паркирал автомобила на явно и осветено място.

На следващо място, в клауза „Супер“ т.2.1.5 е предвидено, че застрахователят покрива щети от застрахователни събития като злоумишлени действия на трети лица чрез механично въздействие /удар с твърд предмет, надраскване, умишлено преобръщане на МПС/, заливане с химически активни вещества /киселини, основи и други/.

В т.2.2.3 от клауза „Кражба и грабеж“ на цяло МПС е изключен риска при кражба и липса на агрегати, възли и детайли. Същевременно в клаузата „Пълно каско“ /т.2.3/ е предвидено разрешение като е установено, че са покриват всички рискове, причинени от застрахователни събития, покрити по клаузи „Супер“ и „Кражба и грабеж на цяло МПС“, които могат да доведат до пълна загуба или частична щета на застрахованото МПС.

При съчетаното тълкуване на двете разпоредби на ОУ, при условията на чл.20 от ЗЗД вкл. при съобразяване с предвиденото в т.1.2 от Раздел I, че в зависимост от съответната избрана клауза предмет на застраховане могат да бъдат вредите от пълна загуба на МПС, вкл. при кражба или грабеж на цяло МПС или вредите от пълна загуба и *частични щети* на МПС, се налага извода, че към покритите рискове спада и липсата на отделни части от МПС, което по своята същност е частична щета на застрахованото МПС. То и не може да бъде иначе, доколкото липсата на определени части и агрегати би могло да доведе до пълна невъзможност за използване на вещта по предназначение, както е и в конкретиката на казуса. А в случай, че се приеме, че застраховката не обезщетява собственика в случай на липса на основни детайли, необходими за функционирането на вещта с оглед конкретното предназначение, то за него би липсвал и интерес от сключването ѝ.

На следващо място не е опроверган извода, който се налага предвид приетото по делото постановление на РП Варна за спиране на образуваното по случая досъдебно производство, а именно – за извършени злоумишлени действия на трети лица, изразяващи се в механично въздействие върху вещта, причинявайки констатираните от застрахователя повреди. Щетите от подобни действия са покрити по силата на т.2.1.5 от Клауза „Супер“ от ОУ.

Съгласно заключението на вещното лице по САТЕ, прието от първоинстанционния съд и кредитирано и от настоящата инстанция, общата стойност на всяка от липсващите части и стойността на труда за тяхното монтиране възлиза на 14 584.10 лева. Доколкото ищецът претендира сумата от 14 326.52 лева искът следва да бъде уважен до този размер и

предвид разпоредбата на чл. 386, ал.2 от КЗ, от която искът черпи своето правно основание и според която обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към момента на настъпване на събитието.

Предявеният иск е доказан, съответно основателен и следва да се уважи. Като е стигнал до същия правен извод, Районен съд Варна е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да се потвърди.

По разноските: С оглед изхода на спора на въззиваемата страна следва да се присъдят направените от нея разноски пред въззивната инстанция в размер на 700 лева, при липса на основание за уважаване на стореното от въззивника възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, предвид разпоредбата на чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, съдът,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1833 от 13.04.2020г., постановено по гр.д. № 14950/2019г. по описа на ВРС, 33-ти състав.

ОСЪЖДА „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД ЕИК 121718407 да заплати на Я. Р. К. с ЕГН ***** сумата от 700 лева разноски за адв.възнаграждение във въззивната инстанция.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____